

subsidieerd. Onder minister I. A. Diepenhorst werd de subsidie in 1966 verder verhoogd naar 98,5%, een regeling die met terugwerkende kracht (tot 1964) werd ingevoerd. Uiteindelijk zou de rijksbijdrage in september 1970 door een wet van minister G. H. Veringa op 100% worden gebracht.

94 Met het perspectief van volledige subsidiëring, dat na 1960 steeds reëler werd, kwam de relatie tussen vu en Vereniging weer op een andere manier ter discussie te staan. In zekere zin werd daarmee aktueel wat Roelink in 1955 geschreven had: 'De schrik slaat je om het hart, als je bedenkt wat volledige subsidie zou kunnen gaan betekenen.'

KIJK OP VU!

Het spreekt vanzelf dat de besturende colleges van de universiteit de toenemende meningsverschillen met zorg gadesloegen en hun best deden het wederzijds begrip tussen vu en Vereniging te vergroten. Tegen die achtergrond verscheen in het najaar van 1963 het pocketboekje *Kijk op vu!*, dat een beeld wilde geven van de Vrije Universiteit zoals zij op dat moment was. Het populair geschreven en volgens het *vu-blad* 'aan alle kanten buitengewoon geslaagde' boekje, dat voor f1.95 te verkrijgen was, bevatte een inleiding van Roelink, interviews die waren afgenomen door A. J. Klei, redacteur van *Trouw* en het *vu-blad*, en een uitgebreide fotoreportage van grafisch ontwerper L. Eckhardt.

De 'vu-pocket' schetste een betrekkelijk idyllisch beeld van een universiteit, waar op een eigentijdse wijze ernst werd gemaakt met de relatie tussen geloof en wetenschap. Ondanks alle veranderingen die de expansie van de vu met zich had meegebracht, zo luidde de boodschap, was er nog steeds sprake van een universiteit met een eigen karakter en identiteit, met een eigen geestelijk klimaat waarin de reformatorische traditie haar invloed deed gelden, en met een verantwoordelijkheid jegens de gemeenschap, waarin zij de opdracht had 'een zoutend zout' te zijn, zoals Roelink in zijn inleiding schreef.

Inderdaad komt men in *Kijk op vu!* nog veel van de oude vu tegen, maar het was dan ook niet in de laatste plaats bedoeld om de veront-rusting bij de traditionele achterban weg te nemen. Ook mevrouw